श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीनिवासरामानुजमहादेशिकैः (मैसूर आण्डवन्) संस्कृतभाषायां अनुवाद्य अनुगृहीतं तिरुवरङ्गत्तमुदनार् विरचितम्

॥ श्रीरामानुजनूट्रन्दादि ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीरामानुजनूट्रन्दादि ॥

तनियन्गळ्

पूर्वात्ताघविनाशनाय विमले जातस्य वंशान्वये
श्रीरङ्गामृतनामधेयसुधियो जाम्बूनदाभं शुभम्।
पादाम्भोजयुगं मदीयशिरसो भूषायितं चेदृशः
याम्याशाकृतवासयामपुरुषाकृष्टो भवेयं कथम्॥

चित्त ! त्वं विषयानुभूतिमखिलां चिन्माधुरीं निष्फलां
मत्वात्मानमुपेयिवत्सु भवजेत्रर्हं यशो यो दधे।
तादृग्लक्ष्मणपादवर्णनपरं श्रीरङ्गपीयूषिणा
भक्त्यांतादिशतं कृतं च पठितुं देह्यभ्यनुज्ञां मम॥

श्रीरङ्गामृतसूरिराडतिशुचिः पुण्याकृतिस्सङ्ग्गौ
श्रीरामानुजनामतोऽतिरुचिरामष्टोत्तरां तां शतीम्।
चेतोहारि कलित्तुरै इति युतां वृत्तैरिह द्राविडीम्
सावित्रीस्वरसार्थसारकलितां नः कोनतेतः परम्॥

षड्वङ्ग्यान्वितदर्शनोन्मथन ! भो रामानुजाचार्य ! ते
पादाम्भोजयुगे सुयोजितवचस्सेवापराणां सताम्।
आदायोक्तिचयं नुतानि भवतो नामानि नक्तंदिवम्
चित्ते मे निवसंत्वितिह्यनुगृहाणैषा परा प्रार्थना॥

पुष्पावासरमानिवासहृदयैकोपासिकार्यात्मज -
प्राप्याङ्घ्रिश्रयणावितस्य महतो रामानुजस्याऽन्वहम्।

नानाशास्त्रविदाश्रयार्थकलितोदारावतारस्य तत्
पादाब्जे समुपेत्य जीवितुमितो ब्रूमोऽस्य नामानि हृत् ॥ 1 ॥

माध्वीस्यन्दिमहामहीरुहवृतावाचीलसद्रङ्गराट् -
पादाब्जेतरचित्तवृत्तिमनुजान् सन्त्यज्य रामानुजः।
श्रीमत्कल्यरिसूरिपादकमलद्वन्द्वातिभक्तो बभौ
तच्छीलस्मृतिशीलमेव मम हृज्जाने न तत्कारणम् ॥ 2 ॥

हे गंभीरमदीयमानस ! नमस्तुभ्यं कुतोवेति चेत्
यद्रक्षःप्रकृतिप्रजाव्यतिकरात् व्यावृत्य मां सद्गुणे।
शिष्टाचाररते श्रितातिसुलभे योगीन्द्ररामानुजे
भक्तिर्मुक्तिकरीति ये विदधिरे तत्पादसाद्याकरोः ॥ 3 ॥

कालादीनां निदानं हरिरिति कृतिभिः प्राह रामानुजार्यः
मामेकं वस्तु कुर्वन्नमतिवशकृतानादिपापान्यलुम्पत्।
स्वीये पादाम्बुजे मे शिरसि निहितवान् मां च पूतं वितेने
तन्नूनं नैव काचिद्विपदिह घटते भाग्यवान् कीदृशोऽहम् ॥ 4 ॥

श्रीमद्रामानुजो नस्सकलविधधनं हीत्यविज्ञाय मौढ्यात्
निन्देयुश्चेन्मनुष्याः कलिमलहृदया स्सातु सत्कीर्तिरेव।
तन्निष्ठोत्कृष्टशीलप्रमुखगुणजुषस्सज्जना अस्मदुक्तौ
भक्त्युन्मेषप्रपत्तिक्रमयुतकवितायां न पश्यन्ति दोषान् ॥ 5 ॥

प्रीत्यान्यादृशधीविलासकविराङ्गब्दार्थरम्योक्तिभिः
स्तोतुं योग्य उदारधीरनुपमो रामानुजार्यो मुनिः।
तत्तादृग्वरकीर्तिवर्णनविधौ चित्तं प्रवृत्तं तद -
प्यंहोलिप्तमहो ! विहीनमतितोत्साहौ ममावेदितौ ॥ 6 ॥

अस्मत्कूराधिनेतुस्त्रिविधमदमहागर्ततीर्णस्य सूरेः
    यस्याशक्यं गुणानां कथनमपि तदीयाङ्घ्रिलाभात् परन्तु।
सङ्कीर्त्यानेकपापप्रशमनकररामानुजीयान् गुणांश्च
    व्याधूतात्मस्वरूपाननुगुणसरणेर्मेप्रयासो न भावी ॥ 7 ॥

अत्यन्तश्रमकारिबाह्यविषयाभोगान्धकारप्रणा -
    शार्थं यस्तु सरोमुनिश्श्रुतिशिरस्सारान्वितां द्राविडीम्।
वर्तीकृत्य पुरा विदीपयति तं चित्ते निधायात्मनः
    यः प्रादीपयदत्युदारमहिमा रामानुजो नः प्रभुः ॥ 8 ॥

सर्वेशानसुखावलोकनरिपुस्वान्तस्स्थितान्धन्तमो -
    नाशायैव पुरा प्रकाशितवतो ज्ञानप्रदीपं मुनेः।
भूताख्यस्य पदाम्बुजे विधृतवान् रामानुजार्योऽनिशं
    तत्कल्याणगुणानुभूतिरसिका ये ते त्रयीरक्षकाः ॥ 9 ॥

ध्वन्तं प्रोत्सार्य लक्ष्मीधरमनुभवता बर्हिपुर्यां यथावत्
    व्यक्तं तत्सर्वमुक्तं द्रविडकविमहन्नामभाजा तदीयौ।
चार्वङ्घ्री यो नुनाव प्रथयति च महायोगिरामानुजार्यः
    तस्मिन् ये भक्तियुक्ताः कलितनिजशिरस्तत्पदा नित्यवित्ताः ॥ 10 ॥

सारासारविवेकभासुरचतुर्वेदार्थसारार्थिकाम्
    चारुद्राविडसूक्तिमाह च धराव्याप्तं यदीयं यशः।
तत्तादृङ्मुनिवाहनाङ्घ्रिकमलापीडं च रामानुजम्
    संश्रित्योल्लसतां अनुष्ठितिरसावित्यक्षमा शंसितुम् ॥ 11 ॥

सर्वोद्देशविसारिकीर्तिमहितश्रीभक्तिसाराभिध -
    श्रीयोगीन्द्रपदांबुजाश्रित मनोरामानुजस्यान्वहम्।
युक्तं रम्यपदाब्जसंश्रयणमित्युद्वेलभक्त्यञ्चिताः
    नान्यत्रेति दृढं विदन्ति सुधियस्तेष्वेव भक्तोऽस्म्यहम् ॥ 12 ॥

आत्मारामरुहातिरम्यतुलसीमाला स्त्रयीसंनिभाः
चारुद्राविडवाक्स्त्रज स्समयुनग्रङ्गेशपादांबुजे।
तादृग्भक्तपदाब्जरेणुचरणानन्यप्रिय स्सत्यधीः
श्रीरामानुज एव तत्पदसरोजं मे गतिर्नान्यथा ॥ **13** ॥

रम्या श्श्रीकुलशेखरास्यगळिता श्शात्रोक्तितुल्या गिरः
तास्स्तुन्वन्ति च ये महामतियुता स्तांस्तौति रामानुजः।
श्रीमान् मां स न मुञ्चतीति विदितः प्राप्यार्थमुत्कण्ठितः
तप्त्वारण्यनगार्णवेषु च तपो दग्धुं तनुं नायते ॥ **14** ॥

अश्रान्तानूनपूर्वाधिकललितमहास्नेहनावर्तकृष्टेः
नित्यानन्दस्वरूपाद्यकथनकृततन्मङ्गळाशासनस्य।
पादावाश्रित्य नित्यं महदभिधमुनेर्योऽलसत्तादृशस्य
नेक्षे रामानुजस्योत्तमगुणकथनासक्तिहीनान् ततः किम् ॥ **15** ॥

रङ्गाधीशोत्तमाङ्गोचितरुचिरसुमस्त्रग्धरा तां च गोदा
देवायाधारयत्तन्निरुपधिकरुणायुक्तजीवोऽत्युदारः।
श्रीमद्रामानुजार्य श्श्रुतिषु च निरधास्वाहितोपप्लवासु
क्षोण्यां त्राणाय तासां ननु कलिमदनाशाय जज्ञे मुनीद्रः ॥ **16** ॥

श्रीशं प्रत्यद्वितीयं मदगजसदृशं सर्वशास्त्रेड्यमानम्
देवं श्रीभक्तजीवं कलिदमनगुरुर्निर्ममे यः प्रबन्धम्।
दिव्यं संसारतापप्रशमनमनघं भक्तिमान् यश्च तस्मिन्
तं ये रामानुजार्यं ययु रतिसुखदुःखा स्स्यु रेकस्वभावाः ॥ **17** ॥

गूढार्थक्लेशसाध्यश्रुतिशिखरगिर स्सर्वसामान्यवेद्याः
कर्तुं जज्ञे प्रबन्धं शठरिपुरकृत द्राविडं चारु वेद्यम्।
तध्यानैकात्मलब्धेः मधुरकविमुनेस्सद्गुणान् यस्त्वनावीत्
सर्वात्मोज्जीवनार्थ्यप्यतिशयसहकृन्मेऽद्य रामानुजार्यः ॥ **18** ॥

ऐश्वर्यं त्वमितं प्रसूर्जनयिता श्रेयःप्रदाता गुरुः
सौरभ्याधिकपुष्पसंभवरमाजानि श्च नारायणः।
सर्वोदारगुणानुभूतिसुखदाः वाच श्शठारे रिति
क्षोण्यां यः प्रबुबोध मे ह्यमृतवद्रामानुजोऽतिप्रियः॥ 19 ॥

भद्रश्रीवनमध्यदीप्तकुरुकानेतु स्सुधास्यांबुजात्
हृद्या निर्गलिता महोपकृतिनः पीत्वा शठारेर्गिरः।
अत्यानन्दमुपेयुषां प्रियतमा ये तत्प्रियो यो मुनिः
नाथ स्सोऽपि च यस्य चेतसि महान् रामानुजो मे निधिः॥ 20 ॥

शुद्धानुष्ठानभाजः पदयुगमुपयातो मुनेर्यामुनस्य
प्राप्यं रामानुज स्सन् यतिपतिरवनौ मां ररक्षानुकम्पी।
तच्चेतो नूनमेत्याधमजननिलयं वार्षुकस्त्वं निधीनाम्
मेधोऽसी त्यादिमोघोत्किभि रतिकृपणाभिर्न याचे कदापि॥ 21 ॥

स्कन्दस्तम्बेरमास्यश्वसनसखमहादेवदुर्गाज्वरासु
प्रेत्यानीकं निवृत्तास्वनितरगतिकं संस्तुवन्तं च बाणम्।
पूत ! श्रीकृष्ण ! पाहि त्रिभुवनपरिपालेत्यरक्षत् स यस्य
स्वान्ते रामानुजार्य स्स हि विपदपनोदं धनं मे समिन्धे॥ 22 ॥

सद्भक्तैर्यं विदित्वा विपदुपशमनं स्वीय मक्षय्यवित्तं
स्वान्तेष्वाराध्यमानं यतिकुलतिलकं ह्यत्र रामानुजार्यम्।
चित्तेऽहं वञ्चनाढ्ये विविधदुरितकृत्तादृशं संनिवेश्या -
जस्रं प्रध्याय जीवाम्यत इद मयशः किं नु तत्कीर्तिराशेः॥ 23 ॥

याते कालेऽद्ययावत् धृतविविधतनुः कर्मभिर्दुष्कृतेद्धैः
तप्तोऽत्युग्रैश्च तापै रभवमहमितोडाम्भिकाचारनिष्ठाः।
निश्शेषा स्स्युर्यथामी अधममतरताः खण्डिता येन सत्य -
ज्ञानं रामानुजं तं त्वभव मुपगतः कृष्णमेघं प्रकृष्टः॥ 24 ॥

हे रामानुज ! नीलवारिद दयाळोऽहं च दुःखालयः
    मा मेतादृश मात्मसात् यदकरो स्तन्मङ्गला स्ते गुणाः।
जाता आत्मविधारका अनितरास्वाद्या ममा तिप्रियाः
    को वा वेत्ति धरातलेऽम्बुधिवृते भावं दयाया स्तव॥ 25॥

दोषं मत्पापरूपं दृढममित मपोह्याशु राराजमानम्
    आसेदुर्व्याप्तकीर्तिं प्रकटितमहिमौदार्यरामानुजार्यम्।
ये यादृक् तेषु दोषः क इह समभवन् कुत्र ते किञ्चरित्राः
    तादृग्दोषश्च तादृक् जनुरपि चरितं किङ्करान् कुर्वते नः॥ 26॥

श्रीमन् ! रामानुज ! त्वं निरवधिकरुणावार्धि रौदार्यशाली
    स्वान्तं मे पापचर्याकुलषितमपि यत्प्राविश स्तद्ध्यनक्ति।
न्यूनाधिक्यादिशून्य स्तव धृतसमताभाव आप्तानुभावः
    ज्ञात्वोद्विग्नं मनो मे भवदमलयशोराशि रित्यङ्किता स्यात्॥ 27॥

भर्तुः कल्मषचित्तकंसदमनस्या त्यन्तशुद्धात्मनः
    भक्तातिप्रियवल्लवीजनपतेः कृष्णस्य पादाब्जयोः।
द्वेष्टृणामतिदुर्लभस्य च गुणान् रामानुजस्यान्तरा
    ब्रूते मद्वदनं न चापर महो ! मेऽद्याद्भुतं जीवितम्॥ 28॥

य स्सूक्तिं शठकोपयोगिवदनाम्भोजामृतस्यन्दिनीं
    वेदान्तानुचरीं न्यवासयदहो ! आत्मीयभक्त्यालये।
तद्रामानुजसद्गुणानुभवनानन्दं समासेदुषाम्
    गोष्ठीं प्रीणयतः कदा मम दृशौ किं तद्दया यास्यति॥ 29॥

नित्याना मखिलात्मनां च भुवने विष्णुर्हि शेषीति यः
    प्राहा त्यन्तदयाळु रुत्तममती रामानुजार्योऽनघः।
चक्रे मा मपि किङ्करं सति तथा किं मोक्षसिद्ध्यापि मे
    किं वा दुःखसहस्रदैः परिवृतो नानाविधैर्नारकैः॥ 30॥

काले वासर -मास -वर्ष -गुणिते त्वद्यावधि स्वान्त ! भोः
नानायोनिषु तत्र चात्र जननात् नन्वन्वभूम व्यथाः।
नास्तीतः पर मीदृशी गति रुतेषन्नापि चिन्ता च नः
प्रत्यक्षीकृतहस्त्यगेश मिह यद्रामानुजं संश्रिताः॥ **31** ॥

सद्धर्मद्वेषिणार्ता मघमयकलिना सानुकम्पं धरित्रीम्
सम्भूयोद्धृत्य तत्रे श्रुतिगतशरणागत्यनुष्ठाननिष्ठः।
य श्श्रीरामानुज स्तत्पदकमल मुपाशिश्रियु स्तेषु तेजः
क्षान्तिस्स्थैर्यं च कीर्तिर्धनममलपरज्ञानमायान्ति नूनम्॥ **32** ॥

सान्द्रानेकदळोल्लसत्कमलजाकान्तस्य हस्तोज्वलम्
चक्रं नन्दक आश्रितावनरता कौमोदकी सा गदा।
शार्ङ्गं चाप्रतिमं विभूषितकर श्शङ्खश्च दिव्यायुधा -
न्येकीभूय सदा सुरक्षितु मिळां रामानुजं न्वाययुः॥ **33** ॥

श्रीरामानुजमङ्गलावहगुणा धर्मोपरोद्धुः कलेः
निर्मूलाय सदोन्मुखा अपि तदा नैव प्रकाशं गताः।
किन्त्वस्मद्विहिताघलेखनविधौ न्यायोक्तिलाभात् परम्
दग्धान्यञ्चितपुस्तकानि च यदा ते सर्वतो रेजिरे॥ **34** ॥

याचे नेतरदेवता मिह नरां श्चोद्दिश्य नीचानहम्
मेघोदार इति प्रियोक्ति मफलां नैव ब्रुवे रङ्गपूः।
इत्युक्ते तु विसीममोहनजुषो रामानुजार्यस्य ते
पादाब्जे न हि विस्मराम्यथ च मां पापं कथं लिम्पति॥ **35** ॥

चक्री स्वाश्रितदुःखनाशनमना स्सर्वात्मशेषी विभुः
प्रीत्योपादिशदागमोदधिगतं सारांश मात्मोक्तिभिः।
तत्सारोक्तिभिरेव संसृतिजुषो रामानुजो मानवान्
संरक्षत्यनुसृत्यताननुदिनं शीलं प्रभोर्मे न्विदम्॥ **36** ॥

विश्वव्यापिन आत्तदिव्ययशसो रामायणस्यालयः
भव्यो भक्तिनदीपतेर नुपमो रामानुज स्तस्य च।
ये वा श्लाघ्यगुणान् स्तुवन्ति सुधिय स्तेषां पदाब्जेषु ये
स्निग्धा श्चक्रु रवाप्य सारविषयान् तत्सेवकं मामपि॥ **37** ॥

यन्मां वस्त्वधुना विधाय भवत श्चोपासनायां स्थिरम्
कालं चाक्षपयो वृथा नु विषयाभोगेषु किं कारणम्।
धन्यानां वचनेषु सुस्थित मुने ! रामानुजार्य ! प्रभो !
त्वत्कारुण्य मवेद्यमेव तमिमं सूक्ष्मार्थ मावेदय॥ **38** ॥

द्रव्यं क्षेत्राणि पुत्रा स्सुरुचिरवरवर्णिन्य इत्युन्मतीनाम्
अस्माकं याचतां तद्दृढहृदयतमोयुक्तदुःखा न्यपोह्य।
दत्वात्मासीमशोभावहसुगुणगणध्यानयोग्यां मनीषाम्
हे हृत् ! रामानुजो हि प्रभवति वद कः क्षेमकारीदृशोऽन्यः॥ **39** ॥

क्षेमं मोक्षोऽर्थधर्मावुपचितसुगुणः काम एते पुमर्थाः
इत्याहुस्तत्र कामो मुररिपुविषयो ह्युत्तमो नान्यथा स्यात्।
शेषा धर्मार्थमोक्षा अनितरविषया श्शेषभूतास्तु तस्यै -
वेत्येतद्धामनोऽसाविति विदितगुणः प्राह रामानुजार्यः॥ **40** ॥

आस्माकीनरमाधवो जनि मजोऽप्यासाद्य चानेकधा
सर्वालोकपथं गतोऽपि विविदुर्नास्यानुभावं जनाः।
श्रीरामानुज आगते भुवमिहाशेषा ययु श्शेषताम्
श्रीनारायण एव शेषिपदभागित्युत्तमज्ञानिनः॥ **41** ॥

सरोजनिलयापतिर्निखिलदेहिनामीश्वरः
स रङ्गपति रित्युपादिशदनाविलः पावनः।
मनोहरविभूषिते युवतिवक्षसि स्थायिनम्
घृणीह मम जीव मप्युदधरच्च रामानुजः॥ **42** ॥

हे मर्त्याः ! वचनं हितं श्रुणुत वो वक्ष्यामि धर्मद्विषः
दुर्दान्तस्य कलेः परो दमयिता रामानुजो नन्वतः।
नामान्यस्य च गायत प्रवहतो ज्ञानं च भक्तिर्दृढा
पापं मुक्तिविरोधि नश्यति सुधासिक्ता विवक्षोर्गिरः॥ **43** ॥

लोका श्श्रद्दधते न मद्वचसि नः को वा पुमर्थो भवेत्
हन्तैवं त्वनुयुञ्जते कुत इदं सेव्यो हि रामानुजः।
यो वेत्ति द्रविडोक्तिबन्धसरणिं त्रेधा विभक्तां तथा
प्राज्ञो वेदचतुष्टये स्मृतिशताभिज्ञश्च सत्कीर्तितः॥ **44** ॥

नान्यत् प्राप्यं त्वदीयात् वरपदयुगळादद्य रामानुजार्य !
प्राप्यं तादृक् प्रदातुं प्रभवति भवदीयाङ्घ्रियुग्मं हि नान्यत्।
ईदृक्तत्वप्रवक्ता सकलमतिमतां चामतेर्मे गुण स्ते
स्तोतुं तं क स्समर्थः पर मनुभवता वेद्यते त्वार्जवाख्यः॥ **45** ॥

स्वच्छन्दानि मतानि षट् व्यपगतानि स्युर्यथा भूतलात्
अभ्यस्तद्रविडागमाख्यशठजिद्गाथं हि रामानुजम्।
अज्ञानावसथं च मां सुमनसं कर्तुं मदन्तस्स्थितम्
सर्वाशापरिपूर्णभव्ययशसं सेव्यं प्रणम्याश्रिताः॥ **46** ॥

श्रीरङ्गाधिपति स्समस्तफलद स्साक्षात्परं दैवतम्
सर्वोपास्य इति ह्युपादिशदिह स्वामी च यो मेऽधुना।
नान्यापास्य मघं विनाश्य हृदयं रामानुजोऽहर्निशम्
त्वध्यास्ते यदिदं च तन्निरुपमं धन्यो मदन्योऽस्ति कः॥ **47** ॥

भवाभावस्तुत्यस्थिरमहिमरामानुज ! परम्
निहीनत्वस्याऽऽस्ते शरण मतुलस्यापि न मम।
ऋते कारुण्यात्ते तदपि मम नैच्यं शरण मैत्
फले वा सिद्धे नौ किमिह विरहे कारण मितः॥ **48** ॥

अम्भोजातप्रसूनप्रसृतरसधुनीसिक्तसुक्षेत्रमध्य -
    भ्राजच्छ्रीरङ्गनाथश्रितफलदपदद्वन्द्वधार्युत्तमाङ्गे।
श्रीमद्रामानुजे भुव्युदितवति मुनौ स्थापितो धर्ममार्गः
    मायाकृष्टं प्रणष्टं मत मनृतचयं दुष्कलिश्च प्रभग्नः॥ **49** ॥

लोकव्यापिसमस्तसद्गुणजुषः पादौ यतीन्द्रस्य तौ
    कीदृक्षाविति चेदनुत्तमजनस्वान्तप्रभावर्षिणौ।
सन्त्रस्तप्रतिवादिमानसपरिक्षोभोपतापावहौ
    नानादोषयुता मदीयकविता स्स्वीचक्रतुः स्तोत्रवत्॥ **50** ॥

प्राक् पादाश्रितपाण्डवप्रचलितानीकारिसंहारि -
    सद्धर्मस्थापकवासुदेवसुगुणज्ञानानुभूत्यञ्चितैः।
प्राज्ञैर्य स्स्तुतकीर्ति राविरभवत् रामानुजो माऽत्मसात्
    कर्तुं केवल मित्यवैमि न परो हेतुः परामर्शने॥ **51** ॥

यन्निध्यानेन बाह्या न्यपहतिभयतो व्यद्रवन् षण्मतानि
    क्षोण्यां कीर्तिर्यदीया दिशि दिशि वितता मां च नीचं दयाळुः।
आविश्या नाशयद्यो द्विविध मघमपि त्वङ्घ्रियुग्मे सुबद्धं
    चक्रे श्रीरङ्गराजोऽद्भुतमयकृतयोऽमू हि रामानुजस्य॥ **52** ॥

आयातः पातुकाम स्सुरतरुरिम मां योऽत्युदारो विपश्चि -
    ल्लोकाशंसार्हशील स्त्वथ ऋजुसरणिः दर्शिताश्चर्यचर्यः।
नित्या जीवा अनन्ता स्तदुचितनिलयाश्चापि नारायणीयाः
    इत्येतत्तत्व मस्थापयदिह विशदं मान्यरामानुजार्यः॥ **53** ॥

लोकेऽत्युत्तमशीलसङ्घटनकृद्रामानुजार्यस्य तत्
    दृष्ट्वा शील मनुत्तमं तु कुमतान्यस्तानि नारायणः।
सर्वं चेत्युपपादकाश्च निगमा गर्वाधिका रेजिरे
    रम्यश्रीकुरुकापुराधिपगिरो वेदोपमा स्सुस्थिताः॥ **54** ॥

निस्सङ्ख्या स्ते यथार्था भुवि बभु रचला स्सुस्वरा येन वेदाः
त्राता मेघोपमो य स्स्युरपि सुमनसो दर्शनादेव वश्याः।
रम्योद्यानावृतश्रीभुजगपतिशयोपासकाभिष्टुतो यः
तादृग्रामाजुजार्याङ्घ्रुपचरणरतै रन्वयो न स्सनाथः ॥ **55** ॥

क्षोणीं त्रिस्सप्तकृत्वो निशितपरशुनाऽक्षत्रियां य श्चिकीर्षः
क्रोधोद्रिक्तो व्यतक्ष्णोत् य इह च तमनौत् कीर्तिमूर्तिर्विशुद्धः।
श्रीमद्रामानुजार्यं तमह मसदृशं संश्रितोऽस्मीत ऊर्ध्वम्
ब्रूयान्नान्यां रसज्ञा मम गिर मपरं चिन्तयेन्नैव चित्तम् ॥ **56** ॥

श्रीरङ्गाधीशपादाम्बुजपरिचरणैकाश्रयानन्यलाभाः
आत्मीया बान्धवा स्ते स्युरिति विदितवन्तं समस्तोत्तमं च।
न्यासोज्जीविप्रपन्नप्रणुत मह मिह प्राप रामानुजार्यं
नेतो मोहावहं तत्पर मनुचितकृत्यं करिष्ये कदापि ॥ **57** ॥

सत्यैकालम्बितत्वोदधि रधिकयशा मान्यरामानुजार्यः
कांश्चित् वेदाभ्युपेतॄन् स्ववदनगलितार्थो यथार्थो न चान्यः।
एकं ब्रह्मैव सर्वं तदितर दनृतं त्यक्तदेहा स्तु जीवाः
यान्त्यैक्यं ब्रह्मणीति प्रलपितवत उन्मर्द्य वादे जिगाय ॥ **58** ॥

आपारावारभूमौ कलितिमिरवृतायां च रामानुजार्यः
नाम्नायानां महोभिः कलिनिबिडतम श्चेद वासादयिष्यत्।
आत्मान श्शेषभूता भगवदभिरता स्सर्वशेषी स एव
श्रीमन्नारायणो ही त्यवगतिविधुरा स्सर्व एवा भविष्यन् ॥ **59** ॥

श्रीमानात्मगुणोज्वलो जलधरः कृष्ण स्स रामानुज
स्त्वस्मद्वंशशिखामणिः परिषदो विद्यानिधीनां सताम्।
श्रीकार्यात्मजदिव्यवाक्परिमळावासस्थलान्यादरात्
अध्यास्ते कमलानिवासनिलयालङ्कारदिव्यस्थलीः ॥ **60** ॥

निष्ठावद्भिर्मुनीन्द्रैः प्रथितमहिमभि स्सेवितस्यात्तकीर्तेः
न्यासानुष्ठानसिद्धे रनघशुभगुणा श्चार्यरामानुजस्य।
पापैर्भूयोऽभिवृद्धैर्भवनिरयगतं चात्मसान्मां विधाया -
प्यभ्राजन्ताद्भुतं तज्जगदतिविपुलं सञ्जहर्षा भिवीक्ष्य॥ **61** ॥

श्रीमद्रामानुजार्योत्तमपदकमलानीप्सुशीलाधमेभ्यः
कल्याणं रङ्गनाथः कथमपि न ददातीत्युदीर्याथ यौऽस्तौत्।
तादृक्श्रीवत्सचिह्नप्रसदनफलतत्पादपद्माश्रयोऽहम्
नासाते पुण्यपापे मयि हृदयमितो विह्वलं नैव मे स्यात्॥ **62** ॥

भग्ना विद्राविता स्ते षडिह मततरून् शिश्रियुर्वस्तुकामाः
मूर्तीभूताविवेका स्त्वदुदयफलत श्शीलशिक्षैकदीक्षः।
कारुण्येनान्वधावो वशयितु मखिलान् प्राज्ञ ! रामानुजार्य !
त्वत्पादाब्जे गुणाढ्ये गज इव करिणी मन्वयेऽस्मिन् दयस्व॥ **63** ॥

आस्माकीनः प्रमत्तो यतिपति रिभराजो हि रामानुजार्यः
श्रीकार्युद्भूतगानोल्लसितमधुरवाग्वारिधारोन्मदश्रीः।
दार्वादायाग्रहस्ते महदतुलचतुर्वेदरूपं यथार्थम्
हन्तुं वोऽत्राभियातः प्रहरति कथकाः ! जीविताशां जहीत॥ **64** ॥

श्रीरामानुजयोगिराजकरुणालब्धोत्तमज्ञानतः
विध्वस्ताः कथकाः कदापि सुधियां नान्तर्व्यथा स्यादितः।
भाग्याढ्या वसुधा कला स्त्वविकला स्सत्यार्थशीला बभुः
नानादोषविदूषिता अपि ययुर्निर्दोषितां मानुषाः॥ **65** ॥

ज्ञानं भक्त्याम पक्वं तदनुदिन मुपास्यैकरूपं यदीयम्
तादृग्भक्ताय मुक्तिं वितरति हि रमावल्लभ श्चेत् कृपाब्धिः।
घोरैनोमन्मनोऽघप्रशमनचतुर स्त्वार्यरामानुजार्यः
दत्वा पूर्णानुकम्पाशरण मुपनतेभ्योऽथ मुक्तेः प्रदाता॥ **66** ॥

धर्मात्मा वासुदेव स्स्वचरणशरणायातधर्मेशसूनोः
    हेतोर्दुर्योधनादीन् शतमपि सुकरं घातयामास तेन।
दत्तं देवेन देहाद्यखिल मिह समस्तात्मनां स्वाप्तिहेतोः
    एतद्रामानुजः को यदि न च समदेक्ष्य त्वरक्षिष्यदस्मान्॥ **67**॥

आश्चर्यक्रियपाण्डवप्रियहरिः प्रोवाच गीतां रथे
    तस्या श्च स्वरसार्थबोधनपरं भाष्यं व्यतानीत् सुधीः।
श्रीरामानुजसंयमी तमिह ये संसेविरे सज्जनाः
    श्लिष्टे तत्सुगुणेषु जीवमनसी मे स्यात् समः कोऽपरः॥ **68**॥

आलोक्यात्मस्थितिं प्राक् अपगतकरणां स्मृत्यपेतां च सृष्टेः
    देवः कारुण्यतो मे व्यतरदपि समस्तानि तानि स्वयं तौ।
स्वीयौ पादौ प्रदर्श्योदधर दिह च नेत्यूनता मेत्य भूयः
    भूत्वा रामानुजात्मा प्रपदनकरणात् मा मरक्षत् भवाब्धेः॥ **69**॥

हे रामानुज ! मां कुवृत्त मपि मे पश्येर्गुणाम्भोनिधिम्
    त्वां चैवेह तदा त्वदीयकरुणावीक्षैव युक्ता मयि।
किं चैकोऽपि यदीक्ष्यते गुणकणो ! नास्त्येव किं तावता
    किंवा जानत आश्रिता स्तव दयां ब्रूयुश्च वेलातिगाम्॥ **70**॥

श्री रामानुज ! भो उदार ! सुमहन् ! चित्तं मदीयं ययौ
    त्वत्पादाम्बुजयो रधोध उभयोर्भक्तिर्मदीया तयोः।
सम्यक् शिक्षण मैत् मदाचरण मप्यन्तं गतं ते गुणैः
    प्रारब्धं दुरितं त्वदीयकरुणाभूम्ना ममोन्मूलितम्॥ **71**॥

श्रीमान् रामानुजार्यो विदधदधिक मात्मीय मौदार्य मुर्व्याम्
    दुष्टान् व्यद्रावयत्तान् परिचितकलहान् दुर्मतस्था नशेषान्।
शुद्धं त्वाम्नायमार्गं निरघमिह समास्थापयच्चेति मत्वा
    हार्देन प्रीतिभूम्ना प्रणुतिपरमहद्भि स्समं मां च चक्रे॥ **72**॥

औदार्येण महानुकम्पनतया शीतांशुवच्छीतल -
स्वान्तत्वेन च भूतलाखिलजनत्राणां यथार्थं शुभम्।
ज्ञानं चोपदिशन्त मन्वह महं ध्यायामि रामानुजम्
स्वान्ते तेन विना ममास्ति न परा सञ्चिन्तनादिक्रिया॥ 73॥

पापाचारैर्न्यरूपि श्रुतिविहितपथो नेति तान् चक्रपाणिः
चक्रेणा तिक्ष्णुतेन क्षिति मघरहितां कर्तुकामो विहन्ति।
श्रीमद्रामानुजस्तु च्युतनिगमसृतीन् मेघवत् सद्गुणौघः
तत्तत्कालानुरूपस्फुरदमलनयैर्भञ्जयत्यन्यवादान्॥ 74॥

शङ्खा मुक्ताश्च रम्याः परित उपचिता यद्भुवं रङ्गनाथः
हस्ताभ्यां शङ्खचक्रे दधदखिलजनान् मोहयन् नः पुरस्तात्।
तिष्टं स्त्यक्ष्यामि न त्वा मिति कथयति चेत् मान्य ! रामानुजार्य !
क्रान्त्वाकर्षन्ति मां ते ह्यनितरसुलभा स्सद्गुणा नन्वजस्रम्॥ 75॥

श्रीमन् ! रामानुजार्य ! स्थिरतरसुयशा भूरिवारिप्रवाहः
रम्य श्श्रीवेङ्कटाद्रिः परमपद मथो क्षीरवार्धिश्च शस्यः।
नूनं यावन्त मानन्दधु मिह भवते तन्वते त्वत्पदाब्जे
तावन्तं हि प्रमोदं वितनुत इति ते देहि मे सानुकम्पम्॥ 76॥

अन्यालब्धां दयां ता मतनुत मयि तान्यागमद्विण्मतानि
प्राभाङ्क्षीत् तत्तदर्थैर्निगमगतगिरामेव कीर्त्या ववार।
क्षोणीं मत्पापकर्माण्यखिल मपनुनोदैव रामानुजार्यः
तस्यौदार्यैकमूर्तेर्मनसि तु करणीयं नु किं वापरं स्यात्॥ 77॥

श्रीमन् ! रामानुजार्य ! त्वमिह बहुपरिक्लेशतो मोहयन् माम्
प्रीत्या सम्यक् प्रविष्टो हृदयमपि तथा तद्गतात्मापहारम्।
दोषं चोन्मूल्य शिक्षां व्यतर उदधिजाजानिपादाब्जनिष्ठम्
चाकार्षी स्तन्मनो मे कलुषितविषयः कोऽपि नैवोपयाति॥ 78॥

मिथ्याभूतान् जगत्यां प्रकटितविषयान् खण्डयित्वा दुरर्थान्
श्रीमद्रामानुजार्यो समवति शुभदं सत्य मर्थं महीष्ठाः।
मान्या स्वोत्तारिकान्या जगति भवति वा स्वेष्टदा देवतेति
म्लानाः खिन्नाः कृशाङ्गा अकृतसुमतयो द्वापरस्था वृथाहो ॥ **79** ॥

येऽविस्मृत्य स्थिती स्ता स्सुजनपरिणुतासीम रामानुजार्ये -
त्याख्याश्रद्धाधराणा मनवरत मनुध्यानसक्ता हि तेषाम्।
कैङ्कर्याण्येव सर्वाण्यनिश मखिलदेशेषु कालेषु तद्वत्
सर्वावस्थास्वपीह त्रिभिरपि करणैः संविधास्येऽविहाय ॥ **80** ॥

युष्मत्पादारविन्दादरपरिचरणानन्यवृत्तिष्वपेता
सक्तेर्मेऽप्यद्य रङ्गाधिपपदकमले मच्छिरस्स्थास्तुभूषे।
कृत्वा रामानुजार्य ! स्त्वघटनघटनाशक्त ! मा मन्वगृह्णाः
सत्यामर्शे त्वदीयप्रविमलकरुणासन्निभोऽन्यो न भाति ॥ **81** ॥

विज्ञानालाभहेतो रुपचितदुरितात् कर्मणोऽत्युग्ररूपात्
वीतार्थज्ञानवन्तं त्वधिभुवनतलं पर्यटन्तं वृथैव।
कृत्वा चैकक्षणे मा मसमबहुविदं सद्यशा श्शंस्यमानः
पुण्यात्मा कीदृशोऽसौ जलद इव महोदाररामानुजार्यः ॥ **82** ॥

श्रीमन् ! रामानुजार्य ! प्रथितशुभगुणान् प्राप्य विख्यातधर्म -
न्यासानुष्टाननिष्ठाः परमपदजुष स्स्याम सन्तीति सन्तः।
नेदृग्गोष्ठीं प्रविष्टोऽस्म्यपि तु तव पदाम्भोजलाभैकमुक्तिम्
प्राप्स्याम्यम्भोद ! विद्या इयदिद मनुभावत्व मित्यात्मनिष्ठम् ॥ **83** ॥

श्रीमद्रामानुजार्यं त्वह मवगतवा नद्य याथार्थ्यत स्तम्
तत्पादासक्तपादूपरिचरणवशात् प्राक्तनाघै श्च मुक्तः।
यावच्छक्यं तदीयप्रथितशुभगुणाम्भोधि मभ्यष्टवं च
प्राप्तानां सत्फलानां गणयितरि मयि त्वन्त एषां च नास्ति ॥ **84** ॥

अध्येतव्यागमार्थ इश्रुतिशिरसि विदीप्तो हरिस्सर्वशेषी
रङ्गेन्द्रो हि त्यबुध्वा क्वचिदपि परिचर्यावता मज्ञनृणाम्।
प्रोज्झित्यैवाऽविवेकं लसति परिचरा स्तस्य रामानुजो ये
तेषां पादैर्विनात्मा मम विशति पदं नापरं किञ्चिदत्र ॥ 85 ॥

त्यागार्हान् निष्फलान्नव्यजहमपि नरानुत्तमान् बान्धवां स्तान्
मत्वा नन्वन्वधावं पुनरपि न विधास्येऽथ रामानुजार्यम्।
सच्छास्त्राभिज्ञवृन्दप्रणुत मिह हि यन्मानसानि स्मरन्ति
सेव्यन्तेऽस्मादृशै स्ते निरवधिमहिमानश्च नित्यं महान्तः ॥ 86 ॥

वाणीभिर्ज्ञानिनां वाप्यमतियुतनराणां सदाप्यात्मगानाम्
स्तोत्रार्हाणां गुणानां स्तुति मुपचरिता माप रामानुजार्यः।
इत्यावेद्या सकृद्यं प्रणुनुवु रतुलं सूरयो वेदलब्धम्
ज्ञानं तेनोपदिष्टं य इह च नविदु स्तान् कलिर्हन्ति नान्यान् ॥ 87 ॥

संवृद्धोत्तमशालिभूपरिवृतश्रीपूर्वपूर्जन्मकृ -
च्छास्त्राभ्यर्हितदिव्यवागनुभवानन्दान्तरङ्गो बली।
श्रीरामानुजसिंहराण्निगमवागर्थेषु दुर्वादिनः
व्याघ्रान् हन्तु मवातरत् यदवनौ तद्वर्णयाम्यादरात् ॥ 88 ॥

श्रीमन्नवर्ण्यतमशीलाभिराम ! मुनिरामानुजार्य ! यदि ते
भाषेय भव्यगुणभावानुभूति मनुभावोनता ननु तदा।
जोषं भवेय मधिकौन्नत्य मुल्लसति चैवेति चिन्तितमपि
स्वान्तं न मे त्वनुव दुज्जीवतीह तव भावः क इत्युदितभीः ॥ 89 ॥

मा मात्मीयपदाश्रयं कलयितुं जातं च रामानुजम्
जन्मावर्तिनिवर्तनोपकृतिनं त्वीदृग्विशालावनौ।
न ध्यायन्ति न चास्य कीर्तिकविता गायन्ति नार्चन्ति वा
भाग्यात् कीर्तयता मिहाङ्घ्रिषु सुमै रश्नन्ति तेऽज्ञा व्यथाः ॥ 90 ॥

आहुः पाशुपताः प्रमाण मवनौ शैवागमः केवलम्
हीत्यज्ञानमतो जगत्परिवृतं प्रोत्सार्य रामानुजः।
कारुण्यप्रभया बुबोध च पति श्श्रीरङ्गराडात्मनाम्
सर्वेषा मिति तत्वसारविषयं स्वामी महापुण्यवान्॥ **91** ॥

सच्छास्त्राभ्यासिविद्वज्जनकृतकवितावर्ण्यकीर्ते ! मनीषिन्
श्रीमन् ! रामानुजार्य ! व्रतमचर महं पुण्यदं नापि गुण्यम्।
युष्मत्पादाश्रयार्थं वचनमशृणवं नैव नैच्छं कदाचित्
सत्येवं मेऽक्षिचित्तं न्यविश इह मुदा ब्रूहि किं तन्निदानम्॥ **92** ॥

मत्सामीप्य मुपेत्य चात्मकरुणातीक्ष्णासिना कोशत -
स्त्वाकृष्टेन मदीयपापनिवहं रामानुज स्संयमी।
निर्मूलं विददार वञ्चकजनान् स्वोक्ता अपार्था अपि
श्रुत्यर्था इति वादिनो व्यजयत ख्यातोपकारी ननु॥ **93** ॥

व्येना रामानुजार्यः प्रपदनतपस स्स्वाश्रितेभ्यः प्रदत्ते
निष्टा मैश्वर्य मुर्व्यां वितरति निजकारुण्य मुत्पत्तिभावम्।
अव्यावर्त्यं ददानान्यपि कलिदुरितान्युज्जिहास्यन् समूलम्
मुक्तेर्दाता हि चित्ते तदनघसुगुणेभ्योऽन्य दिच्छामि नैव॥ **94** ॥

अन्तर्याम्य खिलात्मनां स भगवान् सर्वेश आत्मेप्सितम्
कुर्वाणश्च समुज्जिजीवयिषु रप्यात्मेव नेति स्वयम्।
सर्वेभ्यः परमं पदं वितरितुं स्वामीह रामानुजः
प्रादुर्भूय समस्तकारणचतुर्वेदान् ररक्षा नघान्॥ **95** ॥

शश्वद्वर्धिष्णुदुःखोद्भवकृदघवशालब्धनिक्षेपविद्या -
मुख्याङ्गादभ्रविस्रम्भणत इह च दुर्गन्धगेह स्स्वदेहः।
यावन्नाशोन्मुख स्स्यात् तदवधि धरत श्चैन्द्रियास्वादगृध्नोः
नाथं मे रक्षितार श्शरण मुपगता स्सन्ति रामानुजार्यम्॥ **96** ॥

श्रीमान् रामानुजार्य स्स्वचरणशरणा स्सन्त्यथो नो तदीया
ये स्तुन्वन्त्यादरेणा नघसुगुणगणं तद्गतं चे त्यवेक्ष्य।
मा मद्यात्मानुकम्पाकलितनिजपदाराधकानां श्रितानाम्
अन्योन्यायत्तपादाम्बुजयुगपरिचर्यैकनिष्ठं ह्यकार्षीत् ॥ 97 ॥

श्रीमान् रामानुजो न श्शरण मिति वदेमाथ नाके सुखाग्र्ये
किं वा न्यस्ये दुताहो भयभरनिरये तापये द्वाथ ताभ्याम्।
अन्वारब्धे ह्यनादौ धृतविविधजनावेव संस्थापयेद्वा
मार्गाद्वा त्याजयेन्नस्त्वित इति हृदय ! त्वं न शैथिल्य मेयाः ॥ 98 ॥

श्रीमद्रामानुजार्ये मुनिवर उदिते कल्पवृक्षे पृथिव्याम्
तर्कैकालम्बवादाः क्षपणकनिवहा बौद्धपान्थाः पिशाचाः।
भौतेशा भूतनाथागमवचनचणा श्शून्यवादास्तथा ये
प्राहुर्नीचा अपार्था ननुमतचतुराम्नायवाचां प्रणेशुः ॥ 99 ॥

हे रामानुज ! मन्मनोहरमनोभृङ्ग स्त्वदङ्घ्र्यब्जयोः
चारुस्वादुगुणप्रसूनगरसं पीत्वोषितुं त्वां श्रितः।
कारुण्येन तमेव देहि तमृते नान्योऽनुभूतो रसः
सत्येवं त्वपरं प्रदर्श्य विषयं मायावशं मा कृथाः ॥ 100 ॥

अज्ञानावहकर्मयुग्मनिगळाबद्धस्य धीभ्रंशतः
भ्राम्यत्संसृतिसंभवस्य कृपया मे दुःखतो मोचक।
श्रीरामानुज ! पूततोक्ति रिति ते ध्यानाशया तस्थुषाम्
अस्माकं विषये न चैव मुचितं त्वित्याहु रार्या ननु ॥ 101 ॥

स्वान्तं मे तव चिन्तयत् शुभगुणा नार्द्रीकृतं स्थेयसी
वाणी त्वां समुपाह्वय त्यतिमुदा रामानुजेति प्रभो !।
कुर्वातेऽञ्जलिबन्धनं दुरधिनः पाणी दिदृक्षू दृशौ
वारिध्यावृतभूतले मयि तवौदार्यं प्रवृद्धं कथम् ॥ 102 ॥

प्राग् विष्णोर्धृतनारसिंहवपुष श्चात्युग्रकोपस्य यत्
प्रोद्यत्खड्गहिरण्यकर्बुरहृदुद्धेत्तुर्यशोव्रीहयः।
संवृद्धा हृदि यस्य सोऽय मनघो रामानुजो नाशयन्
पापं मामक माशु पाणिफलवत् सुज्ञान मन्वग्रहीत्॥ **103**॥

औदार्येऽतिविलक्षणाभ्रसदृश श्रीकृष्ण मन्तः करे
श्रीरामानुज ! दर्शयन्नपि विना त्वत्कान् गुणान् भासुरान्।
सौन्दर्यप्रमुखान् न किञ्चिदपरं वीक्षे भवैनोवटे
कारुण्याद्धि धरामि ते निपतितो प्युज्जिव्य तत्रात्र वा॥ **104**॥

रम्योर्म्यवितदुग्धवार्धिशयितु श्चाङ्ग्रो रध स्तस्थुषाम्
प्रीत्यान्तर्हृदये वसन्त ममलज्ञानाधिकं योगिनम्।
आम्नायज्ञनिषेव्यमाणचरणं रामानुजं प्रार्चताम्
स्यादेवाप्लुतिमत्तघोषनटनस्थानं ममावासभूः॥ **105**॥

श्रीशस्यावासभूमिं परमपद -वृषाहार्य -मालोल शैलान्
आहु स्सन्तः परेश स्सह निजनिलयै रागतो भाति चित्ते।
श्रीमद्रामानुजस्य स्वय मधिवसति ह्यद्य तादृक् स योगी
नूनं सन्तुष्टचेता मम खलु हृदयं सर्वदा नन्दपूर्णः॥ **106**॥

पूर्णानन्द ! सुशील ! मामक मिदं विज्ञापनं वर्तते
श्रीरामानुज ! कैकसामयमये काये जनित्वाप्यहम्।
स्थित्वान्तं विविधव्यथा अनुभवन् यातोऽपि मां सन्ततम्
सर्वत्रापि कुरु त्वदीयपदसाद्भक्तं च तत्सेवकम्॥ **107**॥

हे हृत् ! भक्ति स्समग्रा विलसति सततं यत्र हि व्याप्तकीर्तेः
श्रीमद्रामानुजस्याद्भुतपदकमले भूषणेऽस्मच्छिरोर्हे।
कर्तुं वैसारशालिन्यतिशयविभवे शालिभूश्रीतरङ्गे
लक्ष्मीं रङ्गेशरम्योरसि कृतवसतिं संश्रिता स्संस्तुम स्ताम्॥ **108**॥

श्रीमते रामानुजाय नमः
इति श्रीवेदान्तरामानुजमुनिकृपाहितवाग्विलासेन
विदुषा गोपालदासेन विरचिता
श्रीरामानुजनूत्तन्दादिविवरिणी
भावबोधिनीसमाख्या
चतूरूपा चतुराक्षरा
पूर्णतां ययौ

॥ श्रीरस्तु ॥

श्रीः
श्रीभगवद्रामानुजनूत्तन्दादि
भावबोधिनीप्रकाशकस्य
सविनयविज्ञप्तिः

श्रीमद्रामानुजार्यानघगुणमहिता द्राविडोक्त्या सुगाधाः
चक्रे प्रीत्या जगौ च श्रितगुरुकरुणः श्रीतरङ्गामृतार्यः।
मोदायैता बुधानां हरिहरपुर गोपालसूरि स्सुरोक्त्या
श्लोकीकृत्याखिलाश्च व्यवृणुत सुखबोधाय भाषाद्वयेन॥

कौण्डिन्यवंशतिलकस्य नृसिंहसूरेः
नप्ता बुधप्रवररङ्गधुरीणपौत्रः।
गोपालसूरि रिह कृष्णसुधीतनूजः
रामानुजीय इति सन्त इमं दयन्ताम्॥

श्रीमद्वेदान्तरामानुजगुरुकरुणावेक्षणात्तात्मभाग्यः
श्रीमच्छ्रीवासयोगिप्रवरघनकृपालब्धवेदान्तभाग्यः।
श्रीमच्छ्रीरङ्गनाथप्रथितगुरुपुनर्वीक्षणात्मीयभाग्यः
गोपालोऽनुग्रहार्हो ननु गुरुचरणत्राणसेवैकलोलः॥

यतीन्द्र गुणपीयूष रसास्वाद समादराः।
दासं सन्तोऽनुगृह्णन्तु प्रीयतां लक्ष्मणोमुनिः॥

॥ इति श्रीरामानुजनूट्रन्दादि स्तोत्रं समाप्तम्॥